Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Ulica Petra Berislavića 11
10000 Zagreb

putem

Trgovačkog suda u Zagrebu
Ulica Milana Amruša 2/II
10000 Zagreb

E-KOMUNIKACIJOM
Zagreb, 16. kolovoza 2022.
Poslovni broj: St-1812/2022

Podnositelj: **CODECACAO d.o.o.**, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica kralja Držislava 8, OIB: 87063981379, koje zastupa Tomislav Pedišić, odvjetnik u VUKMIR I SURADNICI odvjetničkom društvu d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Gramača 2L

Prvostupanjski sud: Trgovački sud u Zagrebu

Ž A L B A

protiv rješenja Prvostupanjskog suda od 28. srpnja 2022. kojim je odbačen prijedlog Podnositelja za otvaranje predstečajnog postupka

---

I. UVODNO

Podnositelj je za zastupanje u ovom predmetu opunomoćio odvjetnike iz VUKMIR I SURADNICI odvjetničkog društva d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Gramača 2L

- Dokaz 1: punomoć za zastupanje od dana 12. kolovoza 2022.

Podnositelj podnosi ovu žalbu zbog bitne povrede postupovnih odredaba, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

II. PROVEDENI POSTUPAK

Podnositelj je Prvostupanjskom sudu 14. lipnja 2022. podnio prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka na temelju odredaba čl. 16. i st. 1. čl. 25. Stečajnog zakona (NN 71/15., 104/17. i 36/22.; u daljnjem tekstu: **„SZ“**) jer postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje (u daljnjem tekstu: **„Prijedlog“**). Uz Prijedlog Podnositelj je podnio detaljan i sveobuhvatan plan restrukturiranja koji omogućuje nastavak poslovanja Podnositelja, zadržavanje radnih mjesta, namirenje vjerovnika te dugoročno podmirivanje javnih obveza i punjenje državnog i lokalnih proračuna.

Prvostupanjski sud je zaključkom od 6. srpnja 2022. pozvao Podnositelja da dopuni Prijedlog na način da (i) dostavi popis imovine i obveza u kojem će točno i određeno navesti nekretnine i pokretnine i (ii) uz popis imovine i obveza navede podatke o pravnoj i činjeničnoj osnovi u odnosu na svaki dio imovine i obveza te navede podatke o dokazima, osobito ispravama, kojima se oni mogu potkrijepiti te (iii) potvrdi da su navedeni podaci točni i potpuni i da ništa od imovine i obveza nije zatajeno (u daljnjem tekstu: **„Zaključak“**).

Podnositelj je podneskom od 11. srpnja 2022. dostavio sve preostale dokumente i podatke propisane SZ-om te one zatražene Zaključkom, s tim da potonje uvelike nadilaze opseg dokumenata i podataka propisanih SZ-om (u daljnjem tekstu: **„Podnesak“**).

Dana 28. srpnja 2022. Prvostupanjski sud je donio predmetno rješenje kojim je odbacio Prijedlog (u daljnjem tekstu: **„Rješenje“**).

Podnositelj ovom žalbom pobija Rješenje u cijelosti zbog bitne povrede postupovnih odredaba SZ-a, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (u daljnjem tekstu: **„Žalba“**).

III. PROPUSTI PRVOSTUPANJSKOG SUDA

Kao što je iz stanja spisa razvidno, Podnositelj je u potpunosti postupio u skladu sa čl. 16. st. 1. te čl. 17. SZ-a te dopunjeni Prijedlog ispunjava sve zakonske pretpostavke da se na temelju njega donese Rješenje o otvaranju predstečajnog postupka. Međutim, umjesto da donese rješenje o otvaranju predstečajnog postupka, Prvostupanjski sud je u Rješenju zaključio da Podnositelj nije u cijelosti postupio po Zaključku.

Podnositelj će u nastavku iznijeti argumente koji dokazuju da je Prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te je na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo postupivši pritom protivno primjenjivim postupovnim odredbama.

(i) Pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje

Podnositelj je radi bolje preglednosti u tri kategorije podijelio dokaze iz kojih je razvidno da je Prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

a) Podnositelj nije vlasnik niti jedne nekretnine

Prvostupanjski sud je u paragrafu 10. Rješenja naveo da prema njegovoj ocjeni preslike prometnih dozvola i popis dugotrajne imovine ne predstavljaju popis nekretnina i pokretnina propisan odredbom čl. 17. st. 1. SZ-a, jer takav popis podrazumijeva navođenje nekretnina s njihovom identifikacijom (ili naznake da dužnik nema nekretnine). Dakle, iz ovoga proizlazi da je Prvostupanjski sud odbacio prijedlog jer Podnositelj nije opisao nekretnine čiji je vlasnik.

Međutim, navedena tvrdnja iz paragrafa 10. postaje bespredmetna ako se uzme u obzir to da je u paragrafu 5. tog istog Rješenja Prvostupanjski sud utvrdio da Podnositelj nema nekretnina, jer je podnositelj u Podnesku (Izjava – nekretnine i pokretnine dužnika – nadopuna od 8. srpnja 2022., a koju je Prvostupanjski sud zaprimio 11. srpnja 2022.) izrijekom naveo da nema niti jednu nekretninu u svom vlasništvu.

Prema mišljenju Podnositelja uzrok opisanoj nekonzistentnosti i proturječnosti Rješenja vjerojatno leži u tome što je Prvostupanjski sud kopirao dio Zaključka i iskoristio ga u obrazloženju Rješenja te je pritom propustio uočiti da su se u međuvremenu promijenile okolnosti, a što na što je ukazano u i sljedećim odlomcima Žalbe.

b) Utvrđivanje kojoj kategoriji pripada pojedini oblik imovine Podnositelja

Prvostupanjski sud je u paragrafu 11. Rješenja u bitnom naveo kako smatra da nije njegov zadatak iz dostavljenog popisa imovine i obveza utvrđuje što od imovine navedene u popisu predstavlja nekretninu, što motorno vozilo, a što pokretninu. Kao što je ukazano u gornjim točkama (ii) a) i (iii) ove Žalbe, Prvostupanjski sud je u i ovom paragrafu Rješenja iskoristio tekst Zaključka (točka 6.) koji govori o identifikaciji nekretnina, iako je Podnositelj u međuvremenu izrijekom naveo da nema nekretnina.

Suprotno shvaćanju Prvostupanjskog suda, zadaća suda je savjesno i brižljivo utvrditi sve činjenice te ocijeniti priložene dokaze zasebno i sve zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog postupka donijeti odluke. Štoviše,

sud je dužan osobito brižljivo i pedantno postupati ako namjerava donijeti odluku koja će biti nepovoljna za stranku odnosno zbog koje će stranka imati štetne posljedice.

Međutim, navedeno ukazuje na to da je već prilikom donošenja Zaključka Prvostupanjski sud najavio da će (suprotno zakonskim obvezama) u ovom predmetu zauzeti strogi formalistički pristup. Kao što je razvidno iz ove Žalbe i priloženog spisa, navedeni pristup Prvostupanjskog suda je doveo do višestrukih povreda SZ-a.

c) Distinkcija između vlastitih motornih vozila i motornih vozila na kojima postoji izlučno pravo

Prvostupanjski sud je istaknuo da je Podnositelj uz Podnesak dostavio popis osnovnih sredstava u kojem je naveden motocikl (koji je u napomeni jasno određen) ali se u tom popisu ne navode druga motorna vozila.

Prije svega Podnositelj ističe da je iz navedenog razvidno kako je Prvostupanjski sud, iako „smatra da nije dužan utvrđivati“ što od navedene imovine predstavlja motorno vozilo, što pokretninu, a što nekretninu, ipak uspio ustanoviti da je motocikl motorno vozilo, a ne nekretnina ili neka druga pokretnina.

Nadalje, Podnositelj je u Prijedlogu dao izjavu o izlučnim pravima. U navedenoj izjavi je izrijekom naveo koja izlučna prava postoje na njegovoj imovini u korist društva Raiffeisen Leasing d.o.o.; (i) vozilo: BMW F 750 GS-OB08 (motocikl), godina proizvodnje: 2020., br. šasije (VIN): WB10B0807LZ833872, registarska oznaka: ŠI512IE te (ii) vozilo: FORD RANGER ICA D.CAB WILDTRACK 2.0 TDCI, godina proizvodnje: 2021. br. šasije (VIN): 6FPPXXMJ2PLSS2246, registarska oznaka: ŠI641IK.

Međutim, kao napomenu u popisu vlastite imovine Podnositelj je još jednom naznačio da postoji izlučno pravo u korist društva Raiffeisen Leasing d.o.o. nad motociklom koji je naveden i u izjavi o izlučnim pravima s identičnim brojem šasije.

Dakle, Prvostupanjski sud prilikom donošenja Rješenja, uopće nije uzeo u obzir sadržaj napomene i tekst izjave o izlučnim pravima, već je pogrešno zaključio da je motocikl sastavni dio vlastite imovine Podnositelja.

Konačno, SZ ne spominje motorna vozila kao posebnu kategoriju imovine stoga se ista primjenom općih pravila imaju smatrati pokretninama te ih je nužno navesti u popisu pokretnina. S obzirom na to da Podnositelj u popisu pokretne imovine nije naveo niti jedno vlastito motorno vozilo (ono na kojem ne postoji izlučno pravo), Prvostupanjski sud je bio dužan primjenom logičkog postupka *argumentum a contrario* zaključiti da ista niti ne postoje. Svako drugačije tumačenje pravila SZ-a dovodi da apsurdnih rezultata te bi omogućilo sudovima da odbacuju prijedloge za otvaranje predstečajnih postupaka ako dužnici u popisu pokretnina izrijekom ne navedu da nisu vlasnici bilo kojeg oblika pokretne imovine kojeg bi pojedini sudac mogao smatrati značajnima.

d) Popis imovine se ne odnosi na dan 31. prosinca 2021.

Iz paragrafa 11. obrazloženja Rješenja je razvidno da je Prvostupanjski sud zaključio da je Podnositelj dostavio popis imovine zaključno na dan 31. prosinca 2021. te da isti ne mora predstavljati stvarno stanje na dan podnošenja Prijedloga jer su u međuvremenu mogle nastupiti promjene u imovini Podnositelja. Međutim, iz spisa je razvidno da je kao prilog Podneska dostavljen popis imovine na dan 30. travnja 2022. koji u potpunosti odgovara stvarnom stanju imovine Podnositelja na dan podnošenja Prijedloga.

Slijedom navedenog, Prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio relevantni vremenski okvir na kojeg se popis imovine i obveza Podnositelja odnosi, a što je rezultiralo protupravnim odbacivanjem dopunjenog Prijedloga.

(ii) Pogrešna primjena materijalnog prava

Na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje kako je objašnjeno u gornjoj točki (i), Prvostupanjski sud je i pogrešno primijenio materijalno pravo.

Naime, Prvostupanjski sud je dopunjeni Prijedlog u suštini odbacio jer isti prema njegovom pravnom shvaćanju odredaba SZ-a nije potpun, odnosno ne sadržava podatke o pravnoj i činjeničnoj osnovi u odnosu na svaki dio imovine i obveza te o dokazima, osobito ispravama, kojima se oni mogu potkrijepiti i potvrditi da su navedeni podaci točni i potpuni i da ništa od imovine i obveza nije zatajeno. Navedeno pravno shvaćanje se temelji na st. 2. čl. 17. SZ-a (Popis imovine i obveza dužnika), međutim citirani članak SZ-a ne specificira do koje razine detalja je potrebno navoditi pojedinosti potrebne za identifikaciju imovine niti primjerično navodi koje podatke je potrebno navesti.

Nadalje, Prvostupanjski sud je točkom I. izrijeke Zaključka pozvao Podnositelja da dopuni podnesak citirajući pritom stavak 2. čl. 17. SZ-a bez da je pritom u obrazloženju dao konkretnu uputu Podnositelju koje je podatke potrebno dostaviti. Drugim riječima umjesto paušalnog citiranja odredbe SZ-a od strane Prvostupanjskog suda, isti je bio dužan određeno navesti za koje podatke smatra da nedostaju u Prijedlogu i objasniti na čemu temelji svoje shvaćanje.

Prema mišljenu podnositelja iz dokumenta priloženih Podnesku je jasno da su u njima sadržani svi podaci o pravnoj i činjeničnoj osnovi u odnosu na svaki dio imovine i obveza kao i o dokazima kojima se oni mogu potkrijepiti i potvrditi da su navedeni podaci točni i potpuni. Štoviše, Podnositelj raspolaže svim dokazima (računima, ugovorima, izvacima iz poslovnih knjiga i sl.) na koje se referirao u priloženim dokumentima te je bio spreman dostaviti Prvostupanjskom sudu da je to od njega zatraženo.

Nakon što je Podnositelj Podneskom dopunio Prijedlog u skladu sa Zaključkom te, prema njegovom mišljenju, dovoljno detaljno naveo sve podatke koje koji su nužni da bi se zadovoljile pretpostavke propisane st. 2. čl. 17. SZ-a, Prvostupanjski sud je zaključio da navedeno nije dostatno te uz gotovo identično obrazloženje iz Zaključka donio Rješenje i odbacio Prijedlog.

Navedeno postupanje osim što je protivno pravilima SZ-a je i suprotno općem načelu *Estoppel* prema kojem se nitko (a osobito sudovi) ne smije pozvati na svoj propust, ukoliko bi zbog tog propusta drugima mogle nastati štetne posljedice. Dakle, Rješenje je protupravno i nužno ga je ukinuti čak ako bi se naslovni sud složio s rezoniranjem Prvostupanjskog suda o sadržaju dodatnih informacija koje bi Prijedlog trebao sadržavati.

(iii) Rješenje je nerazumljivo, ne može se ispitati i ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama

Kao što je gore detaljno izloženo, već je na prvi pogled razvidno da je Prvostupanjski sud veliku većinu teksta Zaključka samo prepisao (eng. *copy-paste*) u Rješenje bez da je pritom uzeo u obzir činjenice i dokaze koje je Podnositelj iznio u Podnesku i u nastavku postupka. Navedeno je dovelo do toga da je Prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, ali i donio proturječno i nekoherentno Rješenje.

Osim toga, Rješenje ne samo da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama (kako i zašto je Prvostupanjski sud utvrdio da je Prijedlog nepotpun te što koje točno podatke mora sadržavati da bi bio potpun), već sadrži razloge o neprimjenjivim i irelevantnim činjenicama kao što je navođenje identifikacijskih podataka nekretnina i motornih vozila koje Podnositelj nema u vlasništvu kao i pogrešno utvrđivanje relevantnog vremenskog okvira na kojeg se popis imovine Podnositelja odnosi, što je detaljno objašnjeno u točkama (i) c) i d) ove Žalbe.

IV. ZAKLJUČNO

Slijedom svega navedenog, očito je da je Prvostupanjski sud Rješenjem povrijedio postupovna pravila SZ-a, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primjeno materijalno pravo. Drugim riječima, Prvostupanjski sud je odbacivanjem Prijedloga maksimalno ograničio (oduzeo) zakonom zajamčena prava Podnositelja te je svojim nezakonitim postupanjem stvorio rizik da nad Podnositeljem bude otvoren stečajni postupak. U slučaju da nezakonito Rješenje ostane na snazi, izgledno je da će nad Podnositeljem biti otvoren stečajni postupak, što bi Podnositelju i njegovim članovima nanijelo nepopravljivu štetu, vjerovnici Podnositelja ne bi bili u mogućnosti namiriti svoja potraživanja, a radnicima Podnositelja i njihovim obiteljima bi bila ugrožena egzistencija.

Podnositelj stoga predlaže da naslovni sud ukine Rješenje te vrati predmet Prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Podnositelj
CODECACAO d.o.o.

_____
p.p. Tomislav Pedišić, odvjetnik
VUKMIR I SURADNICI odvjetničko društvo d.o.o.

